

mationskampagne osv., er, om det også kan komme til at indgå i det videre arbejde, at der afsættes de fornødne midler til informationskampagner og oplysningskampagner specielt målrettet visse grupper?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til fru Elisabeth Arnold: Det er sådan med det her lovforslag, at det virker, som om at de, der ikke vil forstå lovforslaget, gang på gang forsøger at komme med eksempler på, hvad lovforslaget lige præcis ikke handler om.

Hvis fru Elisabeth Arnold ønsker at strikke en sweater og derfor går rundt med strikkepinde og garn, så er det et anerkendelsesværdigt formål, og det vil ikke være forbudt. Men hvis den unge Jimmy tager på diskotek og medbringer en syl, en skruetrækker eller den længste strikkepind, der kan anskaffes, så tror jeg, at fru Elisabeth Arnold og jeg kan være enige om, at så er der ikke noget anerkendelsesværdigt formål. At medbringe en syl på diskotek har jeg svært ved at forstå overhovedet kan have nogen som helst relevans. Men det er klart, at under udvalgsbehandlingen besvarer vi naturligvis gerne spørgsmål også angående de spidse genstande, som åbenbart optager Det Radikale Venstre.

Men jeg vil godt sige til hr. Per Kaalund om det holdningsbearbejdende: Vi er indstillet på under udvalgsbehandlingen at tale om det videre forløb, for der bliver et regelsæt om ikke mindst det, som har optaget Socialdemokratiet, spørgsmålene om lightere, smykker og andet. I og med at der bliver iværksat et forbud, så synes jeg også, vi skal overveje, hvordan det bliver kommunikeret ud på en fornuftig måde, så det er vi interesseret i.

Men det er selvfølgelig klart, og det vil jeg ikke lægge skjul på i dag, at det jo ville være nemmere at kommunikere et holdningsbearbejdende budskab ud, hvis der var et generelt forbud. Det er jo meget godt at kommunikere, at det ikke er sejt at gå med kniv, men for øvrigt er det lovligt, hvis bare den er under 7 cm. Det er et budskab, man må sige har en noget modsatrettet effekt på unge mennesker, at Folketinget sender det signal. Nuvel, så mener jeg, at man må respekttere, at den vidtgående model, som jeg tror ville virke stærkest på den gruppe, vi gerne vil have i tale, er der ikke opbakning til. Så må vi se, hvor langt vi kan komme med en teknisk tilretning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven.

(Klippekortsystem, skærpede sanktioner ved hastighedsovertrædelser m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 26/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Allerede i det supplerende regeringsgrundlag fra august 2003 bebudede regeringen, at der skulle strammes op på færdselsloven, således at overtrædelser vil medføre en strengere kønskvens. Derfor førstebehandler vi nu lovforslaget om klippekort, højere straffe og lavere tolerance for hastighedsovertrædelser.

I fremtiden ryger kørekortet betinget ved overtrædelser på mere end 60 pct. på landeveje og i byer. Det vil sige, at kører du mere end 80 km/t. igennem en by bare én gang, så ryger der en betinget frakendelse, og næste gang så sker det ubetinget.

KL.19.15

Forseelserne ved klippekortet har det tilfælles, at der klippes for forseelser, som kan bringe medtrafikanter i fare. Det gælder overhalinger, slalomkørsel, ikke at holde tilbage for rødt lys, manglende afstand til forankørende, vigepligt, kørsel i nødspor og hastighedsovertrædelse.

Vi får nu forhåbentlig også løst problemet med egoismen og utålmodige bilister, som blokerer nødsporet ved ulykker på motorvej. Det vil nok være den rigtige løsning med et klip i kørekortet.